

*Ds. L. Zwaan,
Gereformeerd predikant in
Zaamslag van 1967-1971.*

'Samen op weg in de jaren zestig'

Kleine stapjes Samen op Weg waren er al gezet in Zaamslag, toen ik daar in 1967 kwam. Ik denk nu aan de gezamenlijke vieringen met Kerstmis en met Pasen. Op de avond voor Kerst in het mooie gebouw van de Hervormde kerk. Dan weerspiegelde zich daar het kaarslicht in het glanzend koper van de kroonluchters. Veel bekende en geliefde liederen zongen we. Gedragen door orgelspel en daarnaast het vrolijke geluid van koperblazers. Het was een blij en plechtig gebeuren. Ik denk er met vreugde aan terug. Ook onze kinderen genoten ervan en zijn Zaamslag nog niet vergeten.

Een gezamenlijk Pasen werd gevierd in het Gereformeerde kerkgebouw. Opnieuw een feestelijke bijeenkomst. Achteraf denk ik, dat het wel een beetje krampachtig was dat zo'n samenkomst niet officieel een kerkdienst mocht heten. Maar je moet nu eenmaal ergens beginnen. En de geest waarin gewerkt werd was welmenend en positief. Voorbereiding en uitvoering vonden plaats in goede harmonie. Als plaatselijke predikanten verstonden ds. Deinum en ik elkaar wederzijds zeer wel.

Ook in het groter verband van heel Zeeuws-Vlaanderen was er een brede samenwerking. Daarbij ging het vooral om kerkelijk recreatiewerk en toeristen-pastoraat. Zo'n taak kun je slechts in gezamenlijkheid aanvatten. En dus werden er in het bosgebied van de Braakman en aan de kust bij Cadzand gedurende het zomerseizoen oecumenische diensten gehouden.

Het was een tijd waarin de wil om samen te werken sterk en het enthousiasme groot waren. In dit verband kan ik het niet laten om iets te vertellen over het Pastoraal Beraad dat er toen was in Zeeuws-Vlaanderen. Predikanten en priesters kwamen regelmatig bijeen als collega's en vooral moet ik zeggen als broeders en zusters in Christus. Ooit werd in die kring zelfs de 'Maaltijd van de Heer' gevierd. Daar lag iets moois in, maar het had ook zijn schaduwkant. Het gebeurde niet in verbondenheid met de gemeente. "De herders vierden feest, en lieten de schapen achter", schreef ds. Paksy kritisch. Wist u trouwens dat ik, toen nog jong en onervaren, in die tijd de voorzitter heb mogen zijn van dat beraad. Misschien zou ik dat nu toch anders doen. Maar nu terug naar Zaamslag. Ik ben blij dat u me gevraagd hebt iets te schrijven bij het nieuwe begin dat u samen als Protestantse Gemeente van Zaamslag maken gaat. U wilde iets horen over samenwerking in een periode nu bijna veertig jaar geleden. Het was een schuchter begin. Maar ik bewaar er goede herinneringen aan. En ik heb me altijd betrokken gevoeld, niet slechts bij de Gereformeerde Kerk, maar bij heel de dorpsgemeenschap van Zaamslag.

Bij leven en welzijn hoop ik u in augustus 2006 te ontmoeten als voorganger tijdens de eredienst. Ik verheug mij daarop.

Met een hartelijke groet,
Ds. L. Zwaan

Ermelo, mei 2006